

สรุปผลของการวิจัยและข้อ เสนอแนะ

การนำคะแนนจากการ สอบในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมาหาความสัมพันธ์กับคะแนนจากการ สอบในมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการทำนายสัมฤทธิ์ผลของการ ศึกษาในระดับอุดมศึกษา เป็นเรื่องที่น่าสนใจศึกษา เป็นปัญหาที่ทนายนักวิจัยยุคออกมา ข้อเท็จจริงที่น่ามาประกอบการพิจารณาการ แขนงการศึกษาและการทำนายผลสำเร็จในการ ศึกษา ก็ได้มาจากการศึกษาค่าสัมประสิทธิ์แห่งสหสัมพันธ์ พื้นความรู้ ระดับสติปัญญาและการปรับตัวที่เหมาะสม ทั้ง ๓ อย่างนี้เป็นปัจจัยสำคัญที่จะมีผลต่อการ ศึกษาเล่าเรียน โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาของบรรดา นักศึกษาประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลว การวิจัยในต่างประเทศได้คำนึงถึงอิทธิพลของตัวประกอบทั้ง ๓ ที่มีต่อสัมฤทธิ์ผลในการ ศึกษา โดยนำมาเป็นองค์ประกอบของปัญหาที่จะต้องวิจัยควบ ส่วนในประเทศไทยนั้น เครื่องมือที่จะใช้วัดระดับสติปัญญาและการ ปรับตัวยังไม่ มีแบบทดสอบเชิงจิตวิทยา (Psychological Test) ที่ใช้กันอยู่ในสถานบันบางแห่ง แม้จะมีประสิทธิภาพในการวัดได้จริง และความ เชื่อถือได้ แต่ก็สร้างขึ้นโดยอาศัยเกณฑ์ปกติ (Norm) ของต่างประเทศ ซึ่งไม่จำเป็นจะต้องเหมือนกับเกณฑ์ปกติของประเทศไทย ด้วยเหตุนี้ นักวิจัยในประเทศจึงไม่อาจจะนำระดับสติปัญญาและการ ปรับตัวมาเป็นตัวแปร ประกอบการศึกษาสหสัมพันธ์ได้ ทั้งถ้าเราเช่นนี้มีได้หมายความว่า การ สอบมัธยมศึกษาและระดับมหาวิทยาลัย เป็นเครื่องมือที่ได้มาตามฐานของความหลักการวัดผล แต่การ สอบก็เป็นวิธีเดียวที่จะใช้วัดพื้นความรู้ของนักเรียนได้ดีกว่าวิธีสังเกตอย่างอื่น ๆ เท่าที่สภาพการศึกษาของประเทศในปัจจุบันจะอำนวยให้

ในขณะนี้ยังไม่ปรากฏว่ามีรายงานการ วิจัยหรือ เอกสารที่พิมพ์ออกเผยแพร่นำมาช่วยโยก ที่มุ่งจะศึกษาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายหมวควิชาจากการ สอบในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและคะแนนรายหมวควิชา เกี่ยวกับจวกร การ สอบในสถานบันชั้นอุดมศึกษาในประเทศไทย การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ แยกภาคปีการศึกษา ๒๕๐๖ และผลการ เรียนเมื่อเป็นนิสิตชั้นปีที่ ๑ และปีที่ ๒

คณะอักษรศาสตร์ เจาะแหวมวคภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และสังคมศึกษา จึงเป็นรายงาน
ผลการวิจัยฉบับแรกที่ให้ความสนใจในเรื่องนี้

สรุปผลของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวน ๑๑๔ คน ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีข้อพิจารณา
ถึงความเชื่อถือได้และความถูกต้องของขอทดสอบต่าง ๆ ความแตกต่างระหว่างเพศ อายุ
สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม และตัวประกอบอื่น ๆ ของนิสิตที่นำมาเป็นข้อมูล วัตถุประสงค์
สำคัญของการวิจัยนี้ ก็เพื่อที่จะหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบได้
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ กับคะแนนแสดงผลการเรียนเมื่อเป็นนิสิตชั้นปีที่ ๑ และชั้น
ปีที่ ๒ แล้วนำมาเปรียบเทียบกับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือก เพื่อ
เข้าศึกษาในคณะอักษรศาสตร์กับคะแนนแสดงผลการเรียนเมื่อเป็นนิสิตชั้นปีที่ ๑ และชั้นปีที่ ๒
ผลของการวิจัยปรากฏว่า

- ๑. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบได้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และ
คะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในคณะอักษรศาสตร์ ในวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษและสังคม
ศึกษา คือ .๓๖, .๖๔ และ .๗๒ ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้ มีนัยสำคัญที่ระ
ดับ ๑ %
- ๒. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบได้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และ
คะแนนแสดงผลการเรียนชั้นปีที่ ๑ ในวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษและสังคมศึกษา คือ .๓๔,
.๖๓ และ .๖๖ ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้ มีนัยสำคัญที่ระดับ ๑ %
- ๓. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบได้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และ
คะแนนแสดงผลการเรียนชั้นปีที่ ๒ ในวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษและสังคมศึกษา คือ .๓๑,
.๖๔ และ .๔๓ ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้ มีนัยสำคัญที่ระดับ ๑ %
- ๔. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกและคะแนนแสดงผล
การ เรียนชั้นปีที่ ๑ ในวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษและสังคมศึกษา คือ .๓๔, .๖๔ และ .๖๑
ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้ มีนัยสำคัญที่ระดับ ๑ %
- ๕. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกและคะแนนแสดงผล
การ เรียนชั้นปีที่ ๒ ในวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษและสังคมศึกษา คือ .๔๑, .๖๓ และ .๕๓

ความสำคัญ คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ได้ มีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๕

๖. คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแสดงผลการเรียนชั้นปีที่ ๑ และคะแนนแสดงผลการเรียนชั้นปีที่ ๒ ในวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษและสังคมศึกษา คือ .๖๓, .๕๕ และ .๖๕ ตามลำดับ คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ได้ มีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๕

เมื่อกล่าวโดยทั่วไปแล้ว วิชาภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพในการทำนายสูงกว่าวิชาภาษาไทยและวิชาสังคมศึกษา

๗. ผลของการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ได้จากกลุ่มที่มีคะแนนสอบโอเน็ตมัธยมศึกษาปีที่ ๕ เป็นตัวทำนาย กับคำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ได้จากกลุ่มที่มีคะแนนสอบคัดเลือกเป็นตัวทำนาย ไม่ปรากฏว่ามีความแตกต่างกัน แสดงว่าคะแนนสอบโอเน็ตมัธยมศึกษาปีที่ ๕ แอนกสิลปะ และคะแนนสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาในคณะอักษรศาสตร์ มีประสิทธิภาพในการทำนายได้เหมือนกัน

๘. การนำคะแนนจากการสอบโอเน็ตมัธยมศึกษาปีที่ ๕ แอนกสิลปะ มาหาความสัมพันธ์กับคะแนนแสดงผลการเรียนในคณะอักษรศาสตร์นั้น ใช้คะแนนชั้นปีที่ ๑ หรือคะแนนชั้นปีที่ ๒ เป็นเกณฑ์ (Criteria) ก็ได้ผลไม่แตกต่างกัน

๘. คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุเชิงสหสัมพันธ์

ก. คะแนนสอบโอเน็ตมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และคะแนนแสดงผลการเรียนชั้นปีที่ ๑ เมื่อคะแนนสอบคัดเลือกครั้งที่ ๑ ในวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษและสังคมศึกษา คือ .๖๔, .๕๑ และ .๕๐ ความสำคัญ คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ได้ มีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๕

ข. คะแนนสอบโอเน็ตมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และคะแนนแสดงผลการเรียนชั้นปีที่ ๒ เมื่อคะแนนสอบคัดเลือกครั้งที่ ๑ วิชาภาษาอังกฤษได้ .๕๐ มีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๕ ส่วนวิชาภาษาไทยและวิชาสังคมศึกษา คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ได้ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๕

ค. คะแนนสอบคัดเลือกและคะแนนแสดงผลการเรียนชั้นปีที่ ๑ เมื่อคะแนนสอบโอเน็ตมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ครั้งที่ ๑ วิชาภาษาไทยได้ .๖๔ และวิชาภาษาอังกฤษได้ .๕๖ ต่างก็มีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๕ ส่วนวิชาสังคมศึกษา คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ได้ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๕

ข. คะแนนสอบคัดเลือกและคะแนนแสดงผลการเรียนชั้นปีที่ ๒ เมื่อคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ คงที่ ในวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และสังคมศึกษา คือ .๙๔, .๙๓๓ และ .๙๑ ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไคมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๕

๑๐. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบทาร์เรียมจากกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าจากกลุ่มภาษาไทยและสังคมศึกษา

๑๑. รายละเอียดเกี่ยวกับสมการถดถอยดูได้จากตารางที่ ๖ - ๘ ส่วนสมการถดถอยแมนนัสที่เปิดเผยได้จากตารางที่ ๑๐ - ๑๑

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องนี้ได้ผลสอดคล้องกับรายงานการวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษาความสัมพันธ์ของคะแนนจากแบบทดสอบ หรือการสอบประเภทวัคส์มัททิสธ ในข้อที่ว่า การวิจัยในเรื่องดังกล่าวควรจะได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระหว่าง .๔๐ ถึง .๖๐ เป็นการยืนยันความคิดเห็นของนักวิจัยที่ว่า คะแนนเฉลี่ยของการสอบในชั้นมัธยมเป็นเครื่องวัดที่ดีที่สุดในการคัดเลือกนิสิตนักศึกษาเข้ามหาวิทยาลัย

ในที่สุดแห่งการวิจัยฉบับนี้ ผู้เขียนใคร่จะให้ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

๑. เพื่อให้การคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันการศึกษาชั้นอุดมศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประหยัดทั้งในด้านการใช้จ่าย เวลาและแรงงานของผู้เกี่ยวข้อง จึงขอเสนอให้นำคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ มาเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะใช้ประกอบการพิจารณาคัดเลือกนิสิตนักศึกษา เพื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาชั้นสูงอื่น ๆ ทั้งนี้แต่จะสถาบันอาจจะจัดให้มีการทดสอบหรือการสอบอย่างอื่น ๆ ตามที่เห็นควร แต่ไม่ควรจะเป็นการทดสอบหรือการสอบเพื่อวัคส์มัททิสธ เพราะการวัคส์มัททิสธทางการศึกษานี้ การสอบประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสามสามัญ ของกระทรวงศึกษาธิการ ทั่วหน้าทั่วไคก็อยู่แล้ว ไม่ควรจะไปซ้ำอีกในระบะปะไทโก๋เคียงกัน

๒. นอกจากคณะอักษรศาสตร์แล้ว ก็ยังมีคณะอื่น ๆ อีก เช่น คณะครูศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และวิทยาลัยวิชาการศึกษา เป็นต้น ที่มีวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษและ

สังคมศึกษา เป็นวิชาหลักอยู่ในหลักสูตร การที่จะนำมมาจากบทวิจัยเรื่องนี้ไปอธิบาย (Generalize) ประสิทธิภาพทางการศึกษาของประชากรกลุ่มอื่นเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก จึงเห็นควรให้มีการวิจัย โดยใช้ข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ สมุทรศิงปะ ที่สอบ ได้คะแนนเข้าไม่ศึกษาต่อยังคงจะต่าง ๆ ดังกล่าว เป็นข้อมูลในการวิจัย

๓. น่าจะมีตัววิจัยแบบเค้นวทันนี้ โดยใช้ประชากรจากคณะต่าง ๆ และนำ คณะเนนวิชาหลักของคณะคณะในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยอื่น ๆ มาวิเคราะห์

๔. เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ตาม ฐานัญ ให้มีประสิทธิผลยิ่งขึ้น จึงเห็นควรให้มีการวิจัยเพื่อศึกษาว่า นักเรียนในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ทั้งของโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ มีสัมฤทธิ์ผลในการศึกษาต่าง กันหรือไม่ประการใด

อย่างไรก็ดี การวิจัยเรื่องนี้ถ้าจะมีขอบเขตองเกิดขึ้นบ้าง เนื่องจากว่าข้อมูลที่ได้ ใ้ได้จากประชากรซึ่งเป็นตัวแทนแท้จริงของนิสิตที่มีหลักฐานเกี่ยวกับคะแนนต่าง ๆ ที่ ต้องการครบถ้วน จึงมีความจำเป็นที่องค์การงานศึกษาคณะที่มีหลักฐานไม่พอที่จะทำการวิจัย ได้โดยละเอียด